

Durmuş Hocaođlu

Tamam mı Devam mı?

Yeniçađ [Analiz]., 06 Ocak 2006, Cuma., s.08
Yeniçađ Sıra No: 339; 2006-001; Ocak-01

YENIÇAĐ

Yeniçađ'da ilk yazımın yayınlandığı 25 Ağustos 2003 tarihinden bu yana geçen iki yıl dört ayı mütecâviz zaman diliminde ilk defa bu kadar uzunca bir müddet izin yaptım ve ilk defa bu kadar uzun müddet okuyucularımdan uzak kaldım. Aslında bu uzak kalış gerçek anlamda vuku' bulmadı; sağolsunlar, birçoğu ile e-posta ve/ya telefon vâsıtasıyla irtibâtımız devam etti; gönül birliği ise zâten köşe yazılarından bağımsız olmakla, hiç kopmadı, kopamazdı da. Gündemden ve mes'elelerden kopmak da kezâ mümkün değil; zîra hayatın, yaşamanın, var-olmanın kendisi bizzat ve bizâtihi mes'ele; ancak ölümlerin bir mes'elesi olmaz, tabiatıyla dünya hayatıyla ilgili olmak kaydıyla, çünkü ölüm bir başka hayat, bir başka varlık âleminde yaşamak demek olduğuna binâen, orada da başka başka mes'eleler var — artık bizim yaşlarımızda olanların daha fazla tefekkür etmeye çalışması gereken başka ve daha mühim, kalıcı hayâtın, daha başka ve daha mühim mes'eleleri.

“Dünya'da rahat yoktur” buyuran Resûl-i Ekrem Efendimiz'in de işâret ettiği gibi bu dünya hayatının kendisi bizzat ve bizâtihi mes'ele ve bu sebeple de ancak gamsızlar taîfesinin mes'elesi, derdi, tasası olamayabilir. Fakat Türkiye bu konuda hiç şüphesiz daha da husûsî ve müstesnâ bir mevki'de bulunuyor; hele içinde yaşamakta olduğumuz şartlar muvâcehesinde. Öyle ki, esâsen tarihi, varlığı ve konumu îtibâriyle sıra-dışı her millet gibi Türkler'in de, kendi irâdelerinden bağımsız olarak dağlar gibi mes'eleleri olmak iktizâ etmeleri bir yana, bir de bu evsâfiyla taban-tabana muhâlif olarak sıra-altı yönetimlerle yönetiliyor olmaları, Onları, çok daha çetrefilli ve git-gide çözümleri zorlaşan ve çözümlenmezlik noktalarına doğru yaklaşan mes'elelerle karşı-karşıya bırakmaktadır. İşte, fikrimce, bizim asıl sıkıntılarımız buradan kaynaklanmaktadır: Ülkem ve milletim ne kadar büyük ve sıra-üstü ise, O'nu yönetenler de bir o kadar sıra-altı ve bu sıra-altılık ise var olan mes'eleleri halledemeyip daha da büyüttüğü gibi, biteviye yeni-yeni mes'eleler ihdas ediyor. Bütün bunların en altında yatan sebep, sebeplerin sebebi ise, Türklerin git-gide kendi vatanlarına ve devletlerine sâhip çıkmakta zorlanır hâle gelmeleridir diyebileceğimiz gibi, esâsen, tarihe felsefi bir nazarla bakılması, yâni tarihin bir laboratuvar gibi kullanılması durumunda, O'nun, bizlere, milletlerin ve devletlerin sonunun da böyle geldiğini anlattığını görebiliriz.

Evet, maalesef, milletlerin ve devletlerin sonu böyle geliyor.

Gazzâlî'nin, ekseriyetinde galip olanın kusur ve ihmâl olmak olduğunu bildirdiği insan kitlelerinin, yâni Avâm'ın ve yine O'nun tâbiriyle avâm tabiatlı okumuş-yazmışların sandığının aksine, bir şeye bir kerre sâhip olmak, sâhip olunanın ebediyyen elde tutulması için hiçbir zaman yeterli bir karîne ve te'mînât teşkil etmez. Nasıl ki Cenâb-ı Bârî her yarattığını her dem tâzeler, her dem yeniden ve yeniden yaratır ise, insanlar da bir kerre elde ettiklerini her dâim elde etmek durumundadırlar; bu ise, kesintisiz bir şuur, idrâk, irâde, kararlılık ve azim sürekliliği demektir. Aksi hâlde, yâni, bir şeye bir kerre sâhip olduktan sonra onu ilelebed elde tutacak şuur, idrâk, irâde, kararlılık ve azme ilelebed sâhip olunulmadığı müddetçe mutlaka ve mutlaka ve mutlaka,

elden çıkarmak gibi mukadder bir âkıbet kapıyı çalacaktır; bâzan uzun-uzun işâretler verdikten sonra, veya bâzan da âniden, apansız; ecel gibi, Azrail gibi çat kapı karşımıza çıkarak. Aslında Tarih, hiçbir vakit hiçbir kavmin üstüne son perdeyi habersiz indirmemiştir, indirmez de, o kadar gaddar değildir; ne var ki verdiği haberi, gönderdiği işâretleri okuyamayanları affettiği de pek görülmüş değildir.

İşte şimdi Biz Türkler böyle bir kritik hâlde bulunuyoruz ve suâlimiz de şu: Bin yıldan beri var- olduğumuz ve hükmettiğimiz, en büyük destânımızı yazdığımız bu coğrafyada daha kaç yıl var-olmak ve hükmetmek istiyoruz?

Daha da kısacası :

“Tamam” mı diyoruz “devam” mı?

Saygıdeğer okuyucularıma not: Daha önce Salı, Cuma ve Cumartesi olan köşe yazılarımın yayınlanma günleri, bu haftadan itibaren Pazartesi, Cuma ve Pazar olacaktır.

